

Waarom staat het woordje ‘slaap’ in Psalm 127:2c tussen aanhalingstekens?

De transliteratie en woord-voor-woordvertaling van dit vers is als volgt:

SJáaw laachém maSJ.kieméei qóem	tevergeefs voor jullie vroegbeginnenden van opstaan
m.a."charéei-SJévet	lang blijvende van het stoppen
och.léei lé."chem haa."aTSaaviém	etenden van brood van de moeiten
kéen jitéen li.j.diedóo SJeenáa	zo ook geeft hij/men aan zijn beminde slaap

Eerst de Psalm in perspectief. De eerste helft van de Psalm beschrijft dat alles wat men zónder Jehovah zou ondernemen in feite vergeefs is: bouwen, bewaken, lang en hard werken; het woordje **SJáaw**, ‘vergeefs’, klinkt drie keer. Het is in feite *Jehovah* is die bouwt, die waakt, etc. – dat leert vers 1.

In vers 2, het vers over de vergeefsheid van ‘hard werken zónder Jehovah’, komt de genoemde passage als derde versregel - het is het enige vers, waarin het vers uit drie regels bestaat. Die derde versregel begint met het woordje ‘**kéen**’, dat kan worden vertaald met ‘evenzo’ of met ‘ja’. Het vergeefse karakter van alles wat los van God wordt ondernomen, wordt dus ook hierop van toepassing gebracht.

Dan komt het woordje ‘**jitéen**’, ‘hij/men geeft/schenkt’. Dit lijkt al vooruit te wijzen naar het volgende vers, waar over beloning wordt gesproken.

Aan wie valt het geschenk ten deel? Aan ‘**j.diedóo**’, ‘zijn geliefde’, in het enkelvoud. De vraag dringt zich op over wiens geliefde het hier gaat, temeer omdat er in het eerste deel van de verzen in het meervoud wordt gesproken over hard werkende mensen. Van belang is dat het om het *mannelijk* woord gaat, zijn mannelijke geliefde. Dus het gaat *niet* over de verhouding man-vrouw. Gezien de eerste verzen ligt de conclusie voor de hand dat het gaat om de ‘geliefde’ van Jehovah (opmerkelijk de bijnaam Jedidjah voor Salomo, ‘Geliefde van Jah’). Het gaat kennelijk om degene die alles wat hij doet mét Jehovah doet, en daarom diens geliefde wordt genoemd.

Dan het woordje ‘slaap’. In het Hebreeuws is het normale woord voor ‘slaap’ ‘**sjeenáah**’, eindigend op een ‘h’, dus **sjien-noen-hee**. Dit komt zo’n 23x voor in de Bijbel, en ook een aantal keren in de Psalmen. Maar in Psalm 127 staat een andere spelling ‘**sjeenaa**’, eindigend op een ‘a’, dus **sjien-noen-alef**. En dié spelling komt in de hele Bijbel slechts één keer voor, namelijk hier!

Algemeen is men van mening dat het woordje ook ‘slaap’ betekent. Maar, is de vraag, waarom dan die exotische afwijking?

Het zou een latere aramese spelling kunnen zijn, maar dat zou wel erg toevallig zijn, alleen op deze plaats. Waarschijnlijker lijkt het dat het om een bijzonder soort slaap gaat. Om die reden is het woordje *sowieso* tussen aanhalingstekens geplaatst, de lezer kan zijn/haar conclusie te trekken.

Er zijn vertalers die het opvatten als de 'rustige slaap', de voldoening na hard werk in relatie tot Jehovah. Dat is natuurlijk in ieder geval zo. Maar uit het verband met de rest van de Psalm lijkt ook de conclusie gewettigd dat het gaat om meer; het kan ook zeer wel duiden op de 'slaap' die tot de verwekking van kinderen leidt, een eufemisme dus. Als *die* slaap ook 'zonder Jehovah' is (zoals er ook vergeefs wordt gebouwd, gewaakt en gewerkt) en de kinderen daardoor 'zonder Jehovah' opgroeien, is ook dát te zien als vergeefs.

Diverse vertalingen suggereren dat ook door te vertalen met 'Hij schenkt het hen in de slaap'. Men maakt daarbij overigens van het originele enkelvoud een meervoud, en voegt ook nog eens het woordje 'in' toe, maar dat terzijde. Wat er in die vertalingen met ingevoegde 'het' wordt bedoeld, wordt duidelijk in de volgende zin, de beloning die in het volgende vers wordt genoemd. Ik probeer dichter bij de grondtekst te blijven, maar deel wel de gedachte die daaraan ten grondslag ligt: bouwen, waken en werken zijn de inleiding van de psalm, het verwekken van en de zorg voor kinderen zijn de kern. Gelukkig te prijzen is de man die kinderen heeft 'gekregen', kinderen die ter wereld kwamen 'als beloning van Jehovah' en die in die geest ook worden grootgebracht; daar kunnen ouders later trots op zijn, met recht een beloning! En als de vader oud is geworden, spreken dat soort jonge kerels zelfs vijanden aan in de poort. De vertaling gaat dan als volgt:

Als Jehovah het huis niet bouwt
dan hebben de bouwers gezwoegd weliswaar, maar was het vergeefs.

Als Jehovah de stad niet bewaakt,
dan bleef de bewaker weliswaar wakker, maar was het vergeefs.

Zoals het voor jullie ook vergeefs zou zijn om vroeg op te staan,
laat te stoppen, dan pas het brood der noeste arbeid te eten.

Ja, Zijn geliefde schenkt Hij de 'slaap'.
Ziet, kinderen zijn een erfdeel van *Jehovah*,
de vrucht van de schoot is een *beloning!*

Als pijlen in de hand van een schutter,
zo zijn die zonen der jeugd.
Hoe gelukkig, de man die zijn pijlkoker met hen heeft gevuld;
zij stellen niet teleur,
zij spreken vijanden aan in de poort.